

Няколко дни след това, на 9 август 1914 г., след като цяла Европа пламва и събитията взимат светкавичен ход, опозиционните групи в парламента правят искане за свикване на един коронен съвет. Издаденото по този случай от тях изявление гласи :

„С официално съобщение, изпратено до вестниците, министър-председателят заявява, че няма да ходатайства за свикването на желаня от опозиционните шефове коронен съвет, не само защото не се предвижда от основния закон, но и защото, според преценката на правителството, международното положение на България не дава страхове за близка опасност.

„Без да се спираме върху некоректния начин, по който министър-председателят отговаря чрез вестниците на едно отправено до него писмено съобщение, носящо подписите на представителите на опозиционните партии, ще забележим, преди всичко, че коронните съвети, без да бъдат предвидени нито в една конституция, се практикуват във всички страни, когато настъпят събития, като тия, пред които е изправена България, както стана напоследък в Англия, Ромъния, Сърбия, Гърция и др. Целта на коронните съвети не е да се вземат в тях решения, имащи задължителен законен характер, та да има нужда да бъдат те предвидени в конституцията, а да дадат възможност чрез едно широко съвещание на представителите на всички обществени течения в страната, да се осветлят всестранно съдбоносните за страната въпроси и се достигне единодушие, както в преценката на тези събития,